

46

Der 23. desember 1943.

Nr. 46.

JULENOMMER.

N O R S K V I L J E

Organ for heimefronten.

Norge skal vernes med viljer av stål.

Me elsker vårt flagg der det stend på vakt
og vinkar oss opp og fram.

Og aldri det skal med grunn verta sagt,
at me er vårt flagg til skam.

Og stongi me plantar ved hjarterot,
og flagget skal vera ljøs for vår fot,
der Noreg det gjeng ifrå herjeherk
til lukke og heidersverk.

Me heisar vårt flagg, for me er eit folk
og hev som eit folk vårt krav.

Og kjem der imellom ein brytningsbolke,
så rid me den bolken av.

Og han som gjev ljøs og unner oss dag,
han vara vårt land, og han vigsle vårt flagg!
Gjev sol, du Gud Fader, til folk og land
og kveik oss ein heilhugs-brann!

(Sivle.)

"Som natten aldri er så sort
den jo for solen svinner"

synger vi i en av våre mektigste julesalmer. Og vi vil sikkert synges det omkring i norske heimer og kirker i år med større kraft og inderlighet enn noensinne før. Det er sant: Vårt folk er inne i en svart natt. En fiende som forneker all rett og menneskelighet, tramper med sin jernhel på oss. Tusener av våre beste menn - unge som eldre - lider og plages i fengsler og fangeleirer her heime eller i Tyskland, ja kvinner med. Mange, mange tvinges under livs risiko å flykte over landets grenser, fordi de ikke har gjort annet enn å verne om hellige rettigheter, knyttet til yrke og livsoppgave. Materielt utsuges vi stadig sterkere. Og det svareste, det som er det uutholdeligste av det hele: Sammen med denne fiende - som hans villige og lydige kreatur - arbeider en flokk av landsmenn, et forrederparti som smykker seg med kristelige etiketter, men forneker alt som har med virkelig kristendom å gjøre. Sorg og savn, angst og bekymring setter seg til bords sammen med oss i tusener norske heimer denne julekvelden. Sort er natten. Og dog skimter vi morgengry. Vi vet at frigjørelsen snart vil komme. Ennå kan fienden rekke - i raseri over å vite at det knusende nederlag er uunngåelig - å gjøre oss mye ondt, men det går mot en ny dag med seir og oppreisning for alt og alle som strider for rettferd og sann menneskelighet.

Denne forvisning bygger vi ikke i første rekke på rent militærpolitiske beregninger, hvor gunstig enn frontsituasjonen kan ligge an. Vi bygger den på noe som er sterkere, til sist også tryggere, enn alle slike beregninger: På den tro som har sine kilder i julens evangelium. Han som kom til jord den første julenatt og hvis korte livsvei på jord er merket av forfølgelse og kors, er Guds åpenbaring iblandt oss. I et menneskeliv, stillet inn under samme vilkår som vi alle lever under, har Gud vist oss sin egen vilje. Kristus er Guds erklæring om at livets virkelige verdier er sannhet, rettferd, godhet, den lidende kjærlighet der gir seg selv. Disse verdier er det som har Guds løfter over seg. I kan til en viss tid trampes ned, fornæktes, korsfestes, men de oppstår alltid igjen, fordi de er ett med Gud selv. De makter som reiser seg mot sannheten, rettferdigheten og godheten kan nok iblandt tilsynelatende triumfere, men de bærer det innre nederlag i seg. Det sverd de griper til, den brutalitet, tvang, tortur og sadisme de över, kommer mangdobbelt tilbake over dem selv; de fortæres i og av sin egen maktvil. Derfor vet vi at dagen rinner igjen etter den sorte natt. Det ligger i Gud selv, i hans ukrenkelige moralske lov, i hans hellige kjærlighet. Dette er det julens evangelium står for. Tegnet for den sanne stormakt er ikke sverdet og det brutte hakekors, det er barnets krybbe og det rette Golgata kors. Ved det skal vi seire; ved det skal vårt folk bære gjennom natten til seirens og oppreisningens morgengry.

Så feirer vi jul. Så vil vi glede og hjelpe hverandre så godt vi kan og hente kraft til å tåle, lide og gjennomstride uten svikten det som ennå står tilbake av natten. I denne stille, seige, i det ytre glansløse, strid vet vi at Gud er med. For Kristus kalles også i Bibelen: Immanuel - Gud med oss.

På den grunn ønsker vi alle lesere av "Norsk Vilje": God jul.

Tider skal komme, tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang,
aldri forstummer tonen fra himlen,
sjelenes glade pilgrimssang.

"Festung Europa".

ET AV DE MANGE.

Det er Julekveld. Framfor peisen set ei ung kvinne, andlete er fint og vakkert, men ber merke etter sorg. - Det lyser varme og kjærleik frå dei djupe, mørkeblå augo, og den vene rette haka vitner om sterk vilje. -

Alle ljøs er slökte, berre ljøsken frå peisilden lyser av og til opp i stova.

Ho sit og tenkjer og minnest draumar som brast.

Ho hadde mist det kjæraste ho åtte, sin beste ven og kamerat.

Dei hadde lagt slike store planer for livet desse tvø. Saman skulde dei ikkje berre bygge sin eigen heim, dei vilde og vere med å hjelpe å bygge opp for andre. Der var so mykje rangt, so mykje vesalt i samfundet, som dei gjerne vilde vere med og snu på.

-Men det gjekk onnorleis. -

Voldsmennene fann ut at Harald var ein fårleg person.

Ein tidleg morgon kom dei seks mann sterke og henta honom.

Ho forstod mest ikkje kvifor dei kom, kva hadde han gjort -- ingen visste det.

Ho var inne nokre dagar baketter, spurde om ho fekk tale med han. Ho vart nekta det. So gjekk ho kvar dag, tigga og bad på sine kne, men nei. - Ein dag fekk ho lov å segje farvel med han. Frå ein liten glugge høgt oppe under taket i fengselet, høyrde ho han sa namnet hennar. -

Han bad henne helse alle kjende, so vinka han med eit lite flagg og sa: "Farvel Astrid. Du må fortsetje der eg slutta, fram til målet er nådd".

Dagen etter var ikkje Harald meir millom dei levandes tall.

Ingen ting fekk dei vite om han.

Ikkje fekk dei lov å begrave han.

Som ein vond draum gleid alt dette framom, medan ho sat der framfor peisen. Det var som usynlege armar kom og bar henne langt vekk. -- Ho såg ilden som brann over jorda.

Ho høyrde skriket høgt mot Himmelen av mord og redsle.

Ho såg søner vert takne frå foreldra, vener vart skilde.

Ho såg slagmarka som drikke blod av millioner menn.

Ho høyrde kor det ropa bak skyttergravene.

Ho såg dårskapen - rottenskapen.

"Først bind dei tankane og meiningane våre. So driv dei oss til myrderi i "fedrelandets" ånd. Kva er det dei forlanger? Jau, hat og brodermord."

Dei fristar og dåre oss med songar om heim og fedrejord".

Ho såg seg ikring, vart mest redd.

"Å, Harald, om eg berre fekk sjå deg ein augneblink. Eg er so ein-sam. Verda er so vond og myrk, eg vann ikkje det du bad om".

"Astrid, du er ikkje åleine", høyrde ho liksom langt utanfrå. Og det var som ho såg i eit syn tusundvis av heimar kring heile landet. Ho fekk glytta innom døra til dei.

Der var nok fleire som sat einsam og i sorg denne Julekvelden.

Ho strekte fram henderne, og no såg ho tusundvis av hender som fann kvarandre. Dei slo ring, og ringen rakk kring heile Norge, ja, endå lenger, rundt heile Europa. Det var kvinnehender som møttes.

Og bakanfor høyrde ho Haralds stemme: "Kamerater, sjå morgonen er nær for fridomens frontkjemperer."

Det ase i arméene og millom folket. Höyr, frå stat til stat går vår revelj:

Kamerater, vend våpnene imot dei høge førere som berre har sådd ha og död. Det er dei høge herrar som har kveikt elden til krig. Der flyter blod og tårer i alle land. Kamerater, timen er snart nær.

Stig opp soldater frå skyttergravene.

Stig fram soldater frå alle land.

Vi bryter vår borgfred, vi rekker handa ut, for heimen vår, for vår

brødr som har same stand som vi.

Vi, fridomens soldater, vi går idag til kamp, fram for heim, for land og folk".

- Hadde ho drøymt eller var det Harald som hadde tala til henne?

Det lyste frå dei blå augo. Ho kjende seg sterk, og ho lova der ho sat at ho vilde halde fram der Harald slutta.

Ho kom til å tenkje på eit vers frå ein arbeidersong.

"Det brest og det brakar i samfundet hardt,
Lat ryke kva stå ikkje kan.
Der framme der lyser oss lukka so bjart,
kom bror med di hardbarka hand,
So strir vi idag for vår samfeldte sak,
for liv eller daude eit tak!"

Nå når vår akademiske ungdom er arrestert og vårt eneste universitet er stengt, er det naturleg å se litt på lærernes kamp. De står jo i samme frontlinje som studentene. Har de vunnet noe, og er det de vant, verd de lidelser og de ofre det kostet?

Hadde de rett de forsiktige som mente at de saker og krav som møtte lærerne, var for små og ubetydelige til å ta opp noen kamp på dem?

Hadde de rett de redde som sa at man sto overfor en vopnet okkupasjonsmakt, og at vi derfor måtte bøye oss?

Eller hadde de rett alle de tusener som med én gang så linjen i kampen, så at her gjaldt det å redde den norske ungdom som var lærerne betrodde fra et fremmed livssyn, et livssyn som dreper de sjelsegenskaper og øder de moralske verdier lærerne så det som sin oppgave å verne?

Vi er ikke å tvil om svaret.

Det store flertall av lærerne så rett, og de vant kampen:

Morges barn kan feire jul i år -

med sinnet rent for nazistisk smitte.

Lærerne kan møte hjemmene, se foreldrene i øynene og frimodig si:

"Vi har kjempet barnas og hjemmenes kamp -

og til nå har vi vunnet. Dere har fremleis barna. Ingen nazistisk organisasjon har tak i dem, ingen hird har krevd løfter av dem".

Nå må hjemmene se sitt ansvar og bruke sin myndighet til å verne barna og bygge opp en ungdom som Norge kan regne med.

Foreldre! - Gi skolen og de kjempende lærere hånden til samarbeid!

Så ønsker vi velsignet jul for hjem og skole.

Det er en beskjefligelse som av og til kan være ganske morsom å gi seg i kast med. Vi mennesker glemmer jo så lett, heldigvis, får vi vel kanskje si. Men det er hyggelig å friske opp igjen litt av gamle minner, lese litt om hva som har passert for så og så lang tid siden. Det er dette vi nå har gitt oss av med i en beskjeden målestokk.

Vi har liggende foran oss en del nummer av BERGENS TIDENDE for noen desemberdager i 1940, altså for tre år siden. For en forandring på avisen fra den gang til idag! Det het i gamle dager at BERGENS TIDENDE var allvidende på alle 4 sidene. Sideantallet er det samme idag som i gamle dager, men allvidenheten er det visst smått bevendt med nå. Men for 3 år siden kom lørdagsnummeret med 24 sider, og ettersom de nummere vi leser nå, kom i desember, så er de preget av den anstundende jul. "Nå kommer flesket igjen", står der på første side, idet den knapphetsperiode som da hadde vart en kortere tid, nå måtte sies å være over, så der skulle bli godt om både kjøtt og flekk til julen. Og inne i en avis noen dager senere står der en annonse fra Bergens Kjøttbedrifters fellesforening.

Jo, jo, det var i de dage det. - Ellers preger julen hele avisen med store, flotte avertissemeter om julepresanger i alle avskygninger, radio, skotøy, silke- og ullkjoler, frakker i gode stoffer, og en flaske fra Monopolet mot klipp av kaffekortet.

Krigsnyhetene, utenom de aller største og betydeligste, har plass langt inne i avisen. På første side står slike overskrifter som: ANGREP MOT SØR- & MIDTENGELAND NATT TIL TORS DAG - BIRMINGHAM CENTRUM FOR DE TYSKE LUFTANGREP - INATT BLE SHEFFIELD BOMBET - KRIGSVIKTIGE MÅL I LONDON OG LIVERPOOL BOMBET - ANGREPET PÅ SHEFFIELD VAR VERRE ENN DET PÅ COVENTRY. Slik fortsetter det hele veien, og så kommer der en liten notis om at i fly var inne over det rikstyske område, men kastet ingen bomber.

Er det nødvendig å dra noen sammenlikning med tilstanden idag? Vi sitter og ser på et bilde av Coventry etter det ødeleggende angrep. Tyskerne syntes de gjorde store ting mot England med ødeleggende angrep og store angrep av tilintetgjørende art, snart mot en by, snart mot en annen. - Og nå når tyskerne får gjengjeldelsen slengt ned over seg og sine byer, nå skriker de opp om barbari og terror. Det er nok å lese avisene fra 1940/41 så vil man få se hvem som har vært den mest ødeleggende faktor. Men når nå tyskerne ikke lenger makter å gjøre noe, nå er det plutselig blitt for galt, og nå snakkes der om gjengjeldelse mot de allierte.

Så har vi en røst fra Italia: Vissheten om aksens seir er en matematisk beregning. De samme grunner som lot Stor-Britania gå til krig, dømmer det idag til nederlag, uansett hvilken hjelp det måtte få. Den tysk-italienske solidaritet er urokkelig. Og så videre i samme ånd. Men dette var altså for tre år siden. Der må ha vært en regnefeil et sted, ettersom Stor-Britania fremdeles står, mens Italia ligger.

Innimellom avertissemeter, modeprat, børsкурser og radioprogrammer stikker plutselig hestehoven fra N.S. fram. I en liten notis bekjentgjøres at 16 medlemmer i Oslo bystyre er avsatt i h.h.t. forordning av Terboven. I en annen liten notis kommer meddelelse om at Kinostyret i Stavanger er avsatt i h.h.t. ordre av sjølveste Gulbrand Lunde.

Og ellers hevder en amerikansk journalist at det bare er rykter når det påstås at Tyskland gjorde invasjonforsøk mot England i september 1940.

Dette var litt klipp fra avisene for 3 år siden, lovlig lesning, fra den gang det også var lovlig å høre på radio her i landet. Utallige ganger har tyskerne meldt om at tilintetgjørelsen av fienden enten var nær forestående eller allerede var fullbyrdet. Fiendens motstandskraft var svekket hans arméer var smadret, det tyske rike sto sterkt, og hvor de tyske soldater sto, kunne ingen makt i verden drive dem bort. Nei, nei! De sto ved Stalingrad, de sto ved Kairo, de sto ved Indias porter. Ingen makt kunne drive dem bort derfra, men de er nå borte allikevel.

Vi tror ikke at Tyskland hadde vært så hissig på å gå til krig i 1939, dersom det på forhånd hadde visst hvilken vei utviklingen skulle ta, bare etter 3 års krig. Det skulle jo være en lynkrig, og det tyske folk skulle være det ledende og herskende. Det er med dette som med Italias matematiske beregning. Et eller annet sted må det ha vært en feil i regnestykket, hvilket neppe er Tysklands skyld. Skylden ligger vel heller hos de allierte, som "påtvang Tyskland krigen". Hvor det må være en herlig fornemmelse å vite med seg selv at man er så dyktig at svart kan gjøres til hvitt! -----

Litt av hvert:

I Kviteseid i Telemark beslagla N.S. i mai Brokefjell hotell, men det ble først tatt i bruk i høst som stenografiskole for N.S.-kvinner. En jössinglærerinne, som nektet å undervise ved skolen, ble arrestert og er sendt til Tyskland. Meningen er at de ferdigutdannede stenografer skal puttes inn i departementene som spioner. I Kviteseid er der også opprettet en frontkjemperskole med 60-70 elever.

Sist lørdag overrakte den svenske regjering en ny protestnote i Berlin. Ribbentrops svar på den første note ble tilbakevist, og det ble tydelig sagt fra at begivenhetene i Norge ikke på noen måte var det svenske folk eller den svenske regjering uvedkommende. Det ble skarpt påpekt at den tyske aksjon ikke kunne unngå ytterligere å forverre forholdet mellom de to land. Vi har rett til å anta at det bak den svenske regjeringens siste note ligger alvorlige beslutninger. Tyskerne har bruk for den svenske jernmalmen. Det er ikke utelukket at transitten over Narvik blir stanset, dersom ikke tyskerne løslater de norske studenter, men nå må det handles raskt.

Prosesen mot de tre krigsforbryterne i Kharkow er avsluttet. De ble dødsdømt (ved hengning) lørdag, og søndag ble de dødsdømte hengt offentlig i nærvær av 50000 mennesker. De henrettede hadde gjort seg skyldig i masse-mord av sivile. Prosessen ble ført i samsvar med de allierte planer om behandling av krigsforbrytere.

De allierte maktors forsyninger til Sovjetsamveldet gjennom Iran har stort omfang. Allslags varer, fra kanoner, biler, tanks og fly til tonnevis av te, kakao, verktøymaskiner, kler og sko, shellak og grafitt strømmer uopphørlig gjennom landet.

I Belgia har okkupasjonsmakten skutt 16 belgiere og 1 polakk. De var beskyldt for å ha stått i ledtog med de allierte.

Britenes flystyrke i India er nå 7 ganger større enn for to år siden. De britiske og amerikanske flystyrkene i India er nå blitt samlet under en felles ledelse.

Sist søndag ble 17 handelsskip sjøsatt i U.S.A.

Under Røsing av ammunisjon i Oslo havn søndag inntraff en kraftig eksplosjon. Det ble anrettet svære skader, og store branner oppsto. Lufttrykket av eksplosjonen var så kraftig at voksne mennesker ble kastet i gaten. Tusenvis av vindusruter ble knust, og utstillingsvarer lå strødd utover gatene. Det ble gitt flyalarm, og folk søkte til tilfluktsrommene. For første gang på lang tid ble mørkleggingen opphevet. Hele Oslo lå badet i lys. Befolkningen opptrådte münstergyldig. Det opplyses at minst 15 norske, derav 5 brannmenn, skal være drept. Av ammunisjonsskiptets besetning på 26 mann ble 20 drept. Etterat tyskerne først ga melding om at eksplosjonen ikke skyldtes sabotasje, utelukker de nå ikke denne mulighet. Granater ligger strødd utover store deler av Oslo, særlig i havnen. Så sent som i går kveld eksploderte granater rundt om i byen.

Tirsdag morgen klokken 7 trengte 6 sabotører seg inn i kraftanlegget ved Burmeister & Wain's mekaniske verksteder i Kjöbenhavn. Kraftanlegget ble sprengt i luften. Hele anlegget ble ødelagt, og det oppsto svære branner i verkstedet. 6 av arbeiderne i verkstedet ble såret. Seyss Inquart er kommet til Kjöbenhavn.

I de siste 14 dager er over 4000 franskmenn blitt arrestert for oppstand mot Laval-regjeringen.

I Alexandria har funnet sted et møte mellom representanter for England og U.S.A. med militære utsendinger fra general Titos folkearmé. General Mihailovitsj var ikke representert. Den tyrkiske avis "Ulus" skriver at Ungarn og Bulgaria fjerner seg mer og mer fra aksen, da de anser en tysk seier som håpløs. Bulgarias stilling er noe bedre enn Ungarns, fordi Bulgaria har opprettholdt den diplomatiske forbindelse med Sovjetsamveldet.

Siste nytt fra frontene:

Sovjetsamveldet: Den 15. desember satte russerne i gang vinteroffensiven på den første baltiske front, syd for Nevel, og etter 5 dagers heftige kamper hadde den røde armé brutt igjennom de tyske forsvarsverker på en 80 km. bred front i en dybde av 30 km. Mandag meldtes at russerne sto 40 km. fra Vitebsk og at byen sto i fare for å bli omringet. De siste meldinger går ut på at tre russiske kollonner rykker mot Vitebsk fra nord og øst og at kamper utkjempes 30 km. nord for byen. Polotsk, på jernbanelinjen Vitebsk - Riga, trues. Russiske tropper står nå ca. 100 km. fra Letvias grense, og siden offensiven tok til er over 600 byer og landsbyer blitt erobret.

Tyskernes retrettveier blir ustanselig bombet av russiske fly. Hundrevis av kjøretøyer etterlates brennende på veiene, og tyskerne må i stor utstrekning etterlate seg kanoner og annet tungt utstyr i det myrlendte terreng. Sneen og kulden gjør også sitt. Russernes første mål er Vitebsk, men militær sakkyndige hevder at Riga er russernes egentlige mål. Tyskerne foretar fortvilte resultatløse motangrep. Tirsdag falt 1500 tyskere i dette område. Under gjennombruddslaget på den første baltiske front har den røde armé i tiden 15. desember til og med 20. desember tilintetgjort eller slått på flukt 3 artilleridivisjoner og 1 tankdivisjon. Mengder av materiell og forråd ble erobret, bl.a. 1300 maskingeværer, 300 kanoner, 100 tanks og 40 depoter. 22000 tyskere ble drept og flere tusen ble tatt til fange. Tyskerne har gjenopptatt offensiven vest for Kiew, i Korosten-avsnittet. Også i Dnjepr-buen har tyskerne satt i gang heftige angrep, men de er overalt slått tilbake med svære tap. I sistnevnte område falt mandag 1200 tyskere, og russerne ødela 64 tyske tanks. Langs hele østfronten er samarbeidet mellom den røde armés regulære tropper og geriljatroppene framrøkende. De tyske tropper som kjemper vest for Kiew, blir uopphørlig angrepet av partisaner, som i forrige uke okkuperte 2 jernbanestasjoner nær Shitomir. Tyske forsøk på å gjenerobre stasjonene har hittil ikke ført frem. - Etter sveitsiske meldinger foretar tyskerne tvangsevakuering av sivilbefolkningen i Latvia og Øst-Polen. Den arbeidsføre mannlige del av befolkningen blir ført til Tyskland.

Italia: De allierte fortsetter framrykkingen over hele fronten. På den 8. armés frontavsnitt brøt Ny-Zealandske tropper søndag inn i byen Orsognas utkanter, og svære gatekamper er i gang. I havnebyen Ortona pågår heftige gatekamper mellom kanadiske panserstyrker og tyske tankformasjoner. Den 8. armés tropper er rykket 2 km. forbi veien mellom Ortona og Orsogna. Byene Poggia Fiorita, 17 km. n.ø. for Orsogna, ble erobret søndag. På den 5. armés frontavsnitt ble den sterke tyske befestede landsby San Pietro erobret søndag, og byen San Vittoria trues. En del viktige høyder, deriblandt Monte Spinutro, 14 km. øst for Casino, ble erobret mandag. De siste dagene har allierte bombere foretatt angrep mot Sivita Vecchia, viktige jernbanestasjoner nord og syd for Roma, Salamis og flyplassen Eloyus i Helles, og andre militære mål i Italia og på Balkan. I Adriaterhavet har allierte flåtestyrker senket en E-båt, en ferge, 2 eskorteskiper og 2 mindre fartøyer. To tyske torpedojagere fikk sannsynligvis treffere.

Fra Jugoslavia meldes at slovenske friskarere har drept en tysk general og 4 stabsoffiserer. De var på vei til Trieste. Også 300 tyske soldater ble drept. Det raser forøvrig voldsomme kamper i Bosnia, Kroatia og Montenegro. Praktisk talt alle øyene langs kysten av Adriaterhavet er i friskarenes hender. En regner med at 5 tyske divisjoner for tiden er i kamp mot jugoslaverne.

Vestfronten: Mandag formiddag angrep amerikanske bombere Bremen. 1200 tonn bomber ble sloppet ned. 25 fly gikk tapt, 42 tyske fly ble skutt ned. Natt til tirsdag foretok store styrker britiske bombere, ledsaget av jagere, et kraftig konsentrert angrep mot Frankfurt. Det ble sloppet ned over 2000 tonn bomber, og store branner ble satt i gang. Samtidig rettet mindre styrker angrep mot Mannheim - Ludwigshafen, 42 britiske fly savnes. Mosquitofly foretok tirsdag angrep mot mål i Vest-Tyskland, la ut miner og angrep tysk skipsfart i Kanalen. Tirsdag foretok flere hundre allierte bombere angrep mot mål i Nord-Frankrike. 8 fly savnes. 8 tyske jagere ble skutt ned.

Fra og med den 25. desember, som tegn på den anerkjennelse de allierte makter viser, vil danske og franske skip føre sitt eget lands nasjonalflagg.

* Ifølge den tyskvennlige svenske avis "Aftonbladet" foretok Gestapo for en tid siden rassa i en leilighet i Drammensveien (Oslo). Under Gestapofolkernes forsøk på å trenge seg inn i leiligheten, åpnet beboerne ild. Der utspant seg en heftig ildgivning, og flere tyskere strømmet til. Tre tyskere ble drept. Den norske portvakten ble såret. En nordmann ble drept, og en kom seg vekk.

På ingeniør Paproths anlegg, Florvåg i Askøy, er 40 arbeidere blitt arrestert. De er beskyldt for å ha satt ild på tyskernes forsyningslager på stedet. Det brandt ned natt til søndag.

Norge og krigsforbryterne.

I forbindelse med utnevnelsen av Andreas Aulie til rikspolitisjef og øverste sjef for hele det norske politi etter krigen opplyses fra London at arbeidet med organiseringen av en norsk politistyrke utenfor hjemlandet pågår for full kraft. Norge treffer alle forberedelser for å sette i verk de bestemmelser om avstraffelse av krigsforbryterne som ble vedtatt på Moskvakonferansen. De forbrytelser tyske borgere og quislinger har begått i Norge, rammes av norsk lov. Den norske straffeloven er skjerpet på flere punkter og innsamlingen av bevismaterialet er i full gang. Terboven, Quisling og Rediess har gjennom sine uttalelser fjernet enhver tvil om sin skyld for mordene på norske borgere, men også de som har vært medvirkende, vil bli ansett som medansvarlige. Den norske regjering sitter inne med navn på de fleste av dem som har drevet tortur i fengsler og konsentrasjonsleirer, og det er opprettet et eget kontor i London som arbeider med å samle bevismateriale for oppgjørets dag. Utnevnelsen av rikspolitisjef allerede nå skyldes ønsket om å ha en centralisert politiledelse i Norge allerede fra første dag, slik at det altså blir det norske politis umiddelbare oppgave å sørge for ro og orden, så snart tyskerne og quislingene takker av.

vvvVvvv

"Julen er kommet med solhverv for hjertene bange" -----

Har dette sitat fra en av våre vakreste julesanger noensinne hatt større gyldighet enn denne julen, den fjerde under nazismens jernhel? - Vi tror det neppe! - Mange er bange, ikke for sin egen sikkerhet eller for sin egen skjebne, men for hva som kan ramme ens nærmeste. Mange av heimefrontens soldater er falt, pint ihjel eller skutt foran eksekusjonspeletonger av Europas "fremste soldater". Mange er satt i konsentrasjonsleir, fengsel eller er blitt deportert til Tyskland. I de siste fem måneder av 1943 er over 3000 mennesker i Norge blitt fengslet, derav er over halvdelen sendt til Tyskland. I tillegg til de tusener som tidligere er arrestert, kan en tenke seg at julen i atskillige hjem vil være fylt av savn, av lengsel etter far, bror eller søster. Og til dette kommer uvissheten om sine nærmestes skjebne, matmangel og nød. Allikevel er tyskernes desperate og hensynsløse angrep på heimefronten blitt slått tilbake gang på gang. Det har vist seg på ny og på ny at åndens våpen har seiret.

Det er tross alt solhverv ----- . Vi vet at freden og friheten er innen rekkevidde. Til tross for at frihetens og åndens Europa lover en katakombetilvarelse, öyner vi sol og vår. Med julens glade budskap gis vi nytt mot og nytt håp. - Verden stønner etter fred: Fred på jorden, varig fred. Den oppgaven må løses. Det er hele verdens juleönske!

Redaksjonen sender sine medarbeidere i by og på land, alle trofaste venner og lesere de varmeste juleönsker.

I denne alvorets og håpets jul fornyer vi håndslaget om kamp for landet, selv om det skal koste livet.

Mitt land, eg gjev med hugheilt mod
alt det som heiter mitt.
Min sveitte og mitt heite blod,
sjå, det er allting ditt!
So sælt ein gong for sliten mann
å sova i di jord.
Gud evigt signe Noregs land!
Det er mitt siste ord.